

El banc de la Mota

La visita de la cigonya

La nit del dilluns 24 d'agost, mentre parava al terrat la poca fresca que ens ha atorgat aquest estiu tot esperant que sant Llorenç deixés anar alguna llàgrima endarrerida per a demanar-li un desig, em va sobtar el vol feixuc d'un ocell aterrant al teulat de can Planelles. Eren les dotze menys deu. De primer vaig pensar en la fidel xibeca, que cada vespre sobrevola Verges, però no l'era; es tractava d'un ocell immens, una cigonya; sí, una descomunal cigonya a cinc metres del meu nas!

—Òndia, no vull pas cap criatura! —vaig exclamar, en recordar que abans als nens els portava de París la cigonya.

L'animal, que no semblava immutar-se per la presència humana, després de mirar-me torçant l'esvelt coll, deixà anar uns sons al meu entendre massa escarransits per a una bèstia tan grossa. «Bip-bip», feia molt fluixet, fins que, ja confiada del tot, es girà d'esquena i arronsà una pota, disposada a descansar. «Bip-bip», continuava fent; aleshores, en veure que no li contestava cap companya, vaig interpretar que es dirigia a mi per explicar-me el motiu de la seva visita. La deformació professional m'instava a traduir el seu discurs, però he de confessar que no he estudiat l'idioma de les cigonyes, i, per a més adobar, l'amic Quico Ferrer, expert en tota classe d'animalons i bestioles, era a l'Àfrica per descobrir altres tipus de fauna i no em podia donar cap cop de mà.

Barrinava el significat d'aquell constant «bib-bip», quan la xibeca es va posar sobre la barana del terrat de casa, és a dir, a dos metres del meu nas. Se n'anà de seguida, però la seva breu presència a l'extravagant reunió em donà la clau de la traducció del missatge de la seva companya de plomes, que he anat madurant amb els dies i ara vull compartir amb tots vosaltres.

Mireu, la cigonya és símbol d'esperança i de vida per allò que he dit de portar criatures al món, i ens visitava just la setmana en què es complien deu segles i mig de constància del nom de Verges en un document. Això era un bon auguri, i, pensant, pensant, vaig trobar un grapat de coincidències amb la seva inesperada visita.

Darrerament alguns joves han tornat al poble per instal·lar-s'hi, sols o aparellats i emmainadats. Malgrat la crisi i

les obres de plaça, comencen a obrir alguns negocis. La Processó ha iniciat un procés de dinamització. Cada cop hi ha més accions solidàries i altruistes de tot tipus de persones per a millorar la vida dels convilatans més desfavorits. La revista, encara que amb dificultats per manca de gent que s'hi impliqui, continuarà editant-se. Cada estiu es recuperen més festes de carrers, que fomenten la comunicació entre veïns. La celebració del 1050è aniversari ha estat motiu de repassar la història de Verges, recordar temps passats no gaire llunyans i mirar cap al futur. Hi ha en marxa un projecte ple de projectes per a recobrar l'esplendor d'un altre temps —això sí, només cal esperar que el seny guï les noves iniciatives perquè siguin sostenibles i respectuoses amb la idiosincràsia vergelitana i el bell entorn de què gaudeix—. En definitiva, hi ha esperança, hi ha il·lusió, hi ha vida... Voleu més coincidències?

La cigonya, doncs, que és present a Verges des del 2003 —i aquest estiu tothom patia perquè les obres de canalització del rec del Molí l'havien foragitada del seu niu habitual—, ens visitava per dir-nos: «Endavant! No us abandonaré!» I la xibeca, que és una habitant estable, a tall de notari, en donava fe.

Sí, aquest era el missatge del majestuós ocell de la vida, n'estava convençuda; per tant, me'n podia anar a dormir.

A quarts de cinc de la matinada tornava a sortir al terrat per comprovar que la imponent figura de la cigonya encara era al mateix lloc, il·luminada per sota per la llum ataronjada del fanal del carrer. Se'n devia anar a trenc d'alba, perquè a les set del matí vaig veure que havia donat per acabada la seva visita. No va tornar cap altra nit, però el missatge d'esperança que ens havia portat era ben clar, no trobeu?

MÀRIAM SERRÀ

ACLARIMENT: Us ben asseguro que tot el que heu llegit va passar de debò, que no fumo ni tan sols tabac i que aquella nit, per acompanyar el sopar, només havia begut aigua.

Consultoria i Serveis Internet per a Empreses

Lluís Parramont Abellí

Catcipsela, SL

Mòbil: 676 119 297

Telèf.: 902 888 344

<http://girona.ikaroo.es>

girona@ikaroo.es